

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Karla Ulíka a Mgr. Josefa Straky ve věci

žalobce: **D. M.**
bytem X

proti

žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství Policie Středočeského kraje**
sídlem Na Baních 1535, Praha 5

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalované

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč za podání žaloby, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Dosavadní průběh řízení

1. Žalobce podal dne 8. 12. 2020 k Městskému soudu v Praze žalobu podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného. V žalobě namítal, že (1) v trestním řízení vedeném pod zn. KRPA-117701/TČ-2019-001171 Policie České republiky odmítla předložit „vnořené spisy spojených skutků“ a že (2) v přestupkovém řízení vedeném pod zn. KRPS-87349/ČJ-2020-0100-AP-106 mu Policie České republiky odmítla předložit audiovizuální záznamy natočené policisty na místě činu.
2. K výzvě městského soudu žalobce k druhému tvrzenému zásahu upřesnil, že mu ani po opakovaných urgencích nebyly předloženy audiovizuální záznamy ze spisu zn. KRPS-47858-13/ČJ-2020-010066-S-KO. Tyto záznamy žalovaná cituje, ale nikdo je ve spise nikdy neviděl. Žalobce namítl, že má právo na nahlížení a pořizování kopií příloh spisu. Uvedl,

Shodu s prvopisem potvrzuje: H. T.

že ve spise zn. KRPS-47858-13/ČJ-2020-010066-S-KO por. Ing. P. cituje použití videa, ale do dnešní doby jej žalobci nedali. Citují tedy audiovizuální záznamy, které ve spise chybí.

3. Městský soud usnesením ze dne 19. 11. 2020, č. j. 10 A 114/2020 - 8, žalobu ohledně prvního zásahu odmítl, v části týkající se druhého tvrzeného zásahu věc postoupil k rozhodnutí zdejšímu soudu z důvodu jeho místní příslušnosti.

Posouzení věci soudem

4. Ze spisu žalované zn. KRPS-87349/ČJ-2020-0100AP-106 soud zjistil, že dne 14. 4. 2020 žalobce zaslal žalované e-mailem žádost o ofocení a zaslání spisu zn. KRPS-47858-13/ČJ-2020-010066-S-KO. V žádosti také uvedl, že v odůvodnění není zmíněn ani jeden jeho důkaz, přestože „*opsal audio/video*“. Žalovaný reagoval přípisem ze dne 22. 4. 2020, č. j. KRPS-87349-1/ČJ-2020-0100AP-106, v němž žádost vyhodnotil jako žádost podle zákona o svobodném přístupu k informacím a žalobci dle textu přípisu zaslal požadované materiály ve fotokopii.
5. Ze spisu žalované zn. KRPS-47858-13/ČJ-2020-010066-S-KO soud zjistil, že jde o spis vedený k prověření podání žalobce ze dne 19. 2. 2020, které bylo žalovanou kvalifikováno jako stížnost na jednání policistů při incidentu ze dne 14. 1. 2020. Stížnost byla podřazena pod § 175 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a po obdržení vyžádaných podkladů byla vyhodnocena jako nedůvodná, o čemž byl žalobce zpraven vyrozuměním žalované ze dne 8. 4. 2020, č. j. KRPS-47858-13/ČJ-2020-010066-S-KO. Vyrozumění bylo žalobci doručeno dne 14. 4. 2020.
6. Soud konstatuje, že podstata tvrzeného nezákonného zásahu žalované spočívá v tom, že žalovaná žalobci přes jeho žádosti nezpřístupnila obsah spisu vedeného žalovanou zn. KRPS-47858-13/ČJ-2020-010066-S-KO, zejména žalobcem zmiňované audiovizuální záznamy, které měly být jedním z podkladů pro vyřízení stížnosti žalobce ze dne 19. 2. 2020, k jejímuž vyřízení žalovaná tento spis vedla.
7. Z ustálené judikatury vyplývá, že jednou z podmínek řízení o zásahové žalobě je přijatelné tvrzení nezákonného zásahu. Pokud jednání popsané v žalobě nemůže být vzhledem ke své povaze, povaze jeho původce či jiným okolnostem „zásahem“ ve smyslu legislativní zkratky v § 82 s. ř. s., musí být taková žaloba odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., i kdyby byla tvrzení žalobce pravdivá. Soud v tomto ohledu musí zohlednit závěry judikatury o tom, které úkony veřejné správy nejsou a nemohou být nezákonným zásahem. Obecně platí, že přezkoumání zákonnosti vedení správního řízení a jednotlivých dílčích procesních úkonů v rámci řízení o ochraně před nezákonným zásahem by bylo přezkumem předčasným a odporujícím systematické soudnímu řádu správního [viz rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 17. 1. 2018, č. j. 9 Afs 85/2016 - 51, odst. 19–21, a tam odkazovaná rozhodnutí].
8. Soud předně konstatuje, že pro níže uvedené závěry soudu je nerozhodné, zda měl žalovaný formálně postupovat podle § 175 či spíše podle § 97 zákona č. 278/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, neboť postup podle těchto ustanovení se

v okolnostech podstatných pro soud neliší (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 12. 2015, č. j. 1 As 134/2015 - 36, odst. 22–24).

9. V rozsudku ze dne 17. 2. 2016, č. j. 1 As 244/2015 - 26, NSS uvedl, že stížnost dle § 175 správního řádu je pouhým podnětem pro správní orgán např. k provedení úkonů v rámci služebního dohledu a stěžovatel nemá právní nárok, aby na základě jeho stížnosti byly provedeny určité dozorčí nebo jiné úkony. Na vyřízení stížnosti není ani právní nárok a její samotné vyřízení neznamená odstranění závadného stavu. Stížnost je dohledovým či dozorovým prostředkem, který se realizuje mimo správní řízení. Výsledkem vyřízení stížnosti není správní rozhodnutí. V odkazované věci oba správní soudy taktéž konstatovaly, že postup žalovaného při vyřizování stížnosti (taktéž na policisty jako v nyní projednávané věci) nebylo možné klasifikovat jako nezákonný zásah, proti němuž by byla přípustná obrana ve správním soudnictví. Nezákonný zásah mohl ale spočívat v samotném postupu policistů při incidentu (viz odst. 20 citovaného rozsudku).
10. Z judikatury též vyplývá, že samotným vyřízením stížnosti podle § 175 správního řádu (a tomuto ustanovení obdobných úprav, tedy i § 97 zákona o Policii ČR) nemůže dojít k zásahu do subjektivních práv stěžovatele. Předmětem rozhodování o stížnosti není rozhodování o právech a povinnostech podatele stížnosti. Výsledek přezkumu stížnosti tedy není způsobilý se jakkoliv negativně projevit v právní sféře stěžovatele (viz rozsudek NSS ze dne 14. 9. 2016, č. j. 10 As 216/2015 - 34).
11. Uvedené závěry plně dopadají na nyní projednávanou věc. Postup žalované při vyřizování stížnosti na policisty – včetně tvrzeného nezpřístupnění části podkladů pro její vyřízení (žalobcem uváděného videozáznamu) žalobci – není z povahy věci možné považovat za nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s., kterým by bylo myslitelně zasaženo do jeho právní sféry. Ostatně žalobce žádný zásah do své právní sféry netvrdí. Pokud nelze správní žalobou napadat samotné vyrozumění stížnosti, nepřipadá ve světle citované judikatury logicky v úvahu, aby bylo možné pojmově považovat za zásah ve smyslu § 82 s. ř. s. nezpřístupnění některého z podkladů pro její vyřízení, tedy vlastně domáhat se přezkumu dílčího úkonu při vyřizování stížnosti, resp. přezkumu vedení „řízení“ o této stížnosti.
12. Soud zdůrazňuje, že tím není žalobci odepřena soudní ochrana, neboť ochrany svých veřejných subjektivních práv se může domáhat prostřednictvím žaloby vůči samotnému zásahu policistů ze dne 14. 1. 2020, což nynější žalobce taktéž učinil a věc je projednávána zdejším soudem pod sp. zn. 43 A 25/2020.
13. Soud uzavírá, že tvrzený zásah žalované již z povahy věci nemůže představovat zásah ve smyslu § 82 s. ř. s., kterým by mohl žalobce být přímo zkrácen na svých právech. Proto soud přistoupil k odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (viz odst. 7 výše).
14. Pro doplnění soud uvádí, že pokud by žalobci nebylo umožněno nahlížet do přestupkového spisu, jak uváděl původně, mohl by uvedené namítat v rámci případného odvolání proti rozhodnutí o přestupku, potažmo ve správní žalobě proti rozhodnutí podle § 65 a násl. s. ř. s., a taktéž by nezůstal bez soudní ochrany v případě, že by přestupkové řízení vyústilo v rozhodnutí, kterým by bylo zasaženo do jeho právní sféry (typicky rozhodnutím o vině a uložení pokuty). Soudu je přitom z úřední činnosti známo, že

žalobce ve spojitosti s incidentem ze dne 14. 1. 2020 takovou žalobu proti rozhodnutí o přestupku podal, nicméně opožděně, protože byla zdejší soudem odmítnuta usnesením ze dne 25. 6. 2021, č. j. 56 A 10/2021 - 30.

15. Z důvodu odmítnutí žaloby soud současně nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s.
16. Jelikož řízení skončilo odmítnutím žaloby před prvním jednáním, rozhodl soud podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, o vrácení žalobcem zaplaceného soudního poplatku za podání žaloby ve výši 2 000 Kč. Tato částka bude žalobci vrácena z účtu soudu do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze vygenerovat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. srpna 2021

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu